

„На жени-тѣ мироносицы рече ангелъ-а, кой-то стоаше на гробъ-а: миро прилича на мъртви-тѣ, а христосъ сѣ показа че не знае за истлѣніе.“

Около плащаницѣ-тѣ зафаира сѣ друго смѣсваніе на старый-а завѣтъ съ новый, съ пѣсни-тѣ давидовы, съ похвалы-тѣ христѣ; найнапредъ ги пѣятъ и двѣ-тѣ страни, потомъ единъ чтецъ или пѣвецъ отговара другимъ на сѣкій псаломный стихъ съ съ похвалителенъ стихъ, и тѣй сѣ преплита седемнадесата-та катисма като многожичный покровъ (іорганъ), съ кой-то е протецъ Давидъ покрилъ одръ-а, на кой-то три дена лежа божественный-а неговъ сынъ.

„Блазѣ на онѣзи, кои-то безъ порокъ (мѣхънѣ) ходѣтъ по законъ-а господный“ вика Давидъ, и отговара мѣ сѣ: „животъ си, и въ гробъ бѣше положенъ, христе, и ангелски-тѣ койски сѣ претръгнахъ, славаши твое-то понижѣніе;“ и пакъ дѣма Давидъ: „блазѣ на онѣзи, кои-то търсятъ свидѣтельство-то негово, съ сичко то сѣ сърце го държатъ.“

На нѣкои мѣста тѣзи пѣсни, кои-то сѣ писани въ различенъ вѣкъ, текѣтъ една покрай другѣ а противни сѣ една на друга споредъ вещь-тѣ, коуж-то пѣятъ, а нѣкои много сѣ съглашатъ и подиръ толкова стотины години църква-та като да отговара пророкъ на негово-то незнаніе.

„За твои-тѣ заповѣды размышлавамъ, и на твои-тѣ пѣтица внимавамъ,“ дѣма Давидъ и тѣзи пѣтица мѣ сѣ просвѣтлаватъ: „истинный ца-